

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ *)

Γ. Λαμπουνάδης:
• Αριθμ. τελ. 1938
• 253-4

BABA ΕΣΚΙ

"Ηδη μακρόθεν περίοπτον τὸ μέγα καὶ λαμπρὸν ἀληθῶς (τοιούτοις) τὸ στερρότατον τῶν ἔξω τῆς Ἀδρ) πόλεως, τεχνικῶς ἀσύγκριτον τέμενος πλὴν μόνον πρὸς τὸ Σεληνιμέ) καὶ διὰ μέγας ἔξω τύμβος. Ἀναβαίνω ἐπὶ τούτου (ψφ. 15 μ. κάτω περιφέρεια ὑπὲρ τὰ 300 βήματα). Εἶναι τέλειος κώνος κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνῷ εἶναι κόλονδος διὰ χρόνον. Ἐνταῦθα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπῆρχεν "Αἴ-Γιάννης. "Αν δὲν γίνεται ἀνασκαφὴ ἀδύνατον νὰ ἀποδειχθῇ. Ἀβαθεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς αἱ γύρω αὐλακες, σχετικαὶ μὲ τὸ ἐπικλιθὲν Τονοχ. νεκροταφεῖον. Μόνον πέριξ βαθὺς ἡ βάθυνσις τοῦ χώρου, ~~ζεῦς~~ βεβαίως μέρος τοῦ χώματος. Ἐκατέρωθεν πρὸς Δ. ἐπὶ τοῦ κατεργατέων ἀπὸ Β.Ν. ὑψωμάτων καὶ πρὸς Α. καὶ τὸ πέρις τοῦ οὐρανοῦ μέπειτα ἄλλον μικρότερον τύμβον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Καστρον ^{καὶ οὐρανοῦ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Βαθού Βασιλικοῦ} Καστρού καὶ Καστρινό οὔνομα τὸν διὰ ποτοῦ φέρει. Οὐδὲ πρεσβύτεροι ὡς ἐνθυμοῦνται τμῆματα τείχους (μητροπόλεως) (περὶ τὸ τέμενος πλησάζοντα τὴν ὅχθην τοῦ ἀπὸ Α: ποταμοῦ περιστοκτίστου, περιβάλλοντος τὸ Β. ἥμισυ μέχρι καὶ ἔξω τοῦ Δημαρχείου διὰ τοῦ νῦν νοσοκομείου, ἐπὶ ἔξαρσεως καὶ νῦν ἐπὶ αἰσθητῆς τοῦ ἔδαφους. Κατὰ δὲ τὴν παράδοσιν εἶχε καὶ δύο πύλας Ἀδρ) πόλεως—Κων) πόλεως ἀπωτέρω δὲ καὶ ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Κυριακῆς καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ τεμένους.

Τὸν δὲ "Αγίου Νικόλαου" ἀμέσως βορειόθεν μὲ μαρμάρινον καλὸν κορινθιακὸν πιονόκρανον, γενόμενον ἀνεκτὸν ἵσως διὰ τὸ ταπεινὸν (καὶ εἰς ἀντάλλαγμα) κατέστρεψαν νῦν, μετὰ τὸν διωγμὸν δηλ., καὶ μόνον σύγχωσις ὑπάρχει. Καὶ ὅλως τὸ Α. ἄκρον σήμερον εἶναι ἐπίχωσις παχεῖα. Καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ αὐτῇ ὅμως σκάπτοντες εἰς δύο καὶ πλέον μέτρα ενδίσκουν πλακοστρώσεις μέχρι δὲ τῆς ἐπιφανείας κεφαλοκτίστους τοίχους. Καὶ βαθούλωτα νομίσματα Κωνσταντινάτα. Καὶ ἐγὼ δὲ βλέπω κατὰ τὸ

*) Ἀπὸ τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀειμνήστου Γ. Λαμπουνιάδου. "Ορα καὶ σελ. 87-90 καὶ 323-32 Β', 172-176 ΣΤ' καὶ 45-70 Θ' τόμου «Θρακιῶν».

ΣΗΜ. Τὸ ὁδοιπορικὸν τοῦ μακροτόνου Λαμπουνιάδιν ἦτο μᾶλλον, φαίνεται, πρόξειρη σημειώσεις διὰ μεταγενεστέρων ἐπεξεργασίαν. Κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν διεψυλάχθη τὸ κείμενον ὡς εἶναι εἰς τὰ χειρόγραφα.

χεῖλος τῆς ὄχθης τοῦ Καστρινοῦ φεύγατος ὅπισθεν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὸ 2 μέτρο. ἐπίχωσιν οἰονεὶ ὑπόγειον ὑπόστυλον περιερραγμένον ὑπὸ τοῦ φείδου ὅπερ ἀδύνατον νὰ εἰναι ἀνάλημμα οὐδὲ ὑπόκανστον, ἢν καὶ στηρίζουν διποπλινθόκτιστοι στυλίσκοι πάτωμά τι πλίνθινον. Κενὸν εἶτα καὶ πάλιν παχὺς εἰς πεσσὸς πλινθόστυλος—μήπως ὄντως εἰναι ἴδρυμα παροχετευτικὸν ὑπογείως τοῦ ωάκος, πλήθοντος τοῦ ωάκος, οἷον μοὶ λέγει γέρων ὅτι φαντάζονται βλέποντες (συχνὰ ἐν ἔκσκαφαις) ὁρετοὺς ὑπογείους ὑφ' ὅλην που τὴν σημειωνὴν πόλιν.

Περὶ τοῦ ἐντεῦθεν διερχομένου πρὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεγάλου (40—50 ἵππων) ταχυδρομείου, ἐνθυμοῦνται ἀκόμη ὅτι ἐστάθμευε (μετὰ 7 πον ὁδῶν ἡμερῆσιον δρόμου) ἐν Κούλελι, ὅπου νῦν ἔτι σώζονται λείψανα μεγάλων χανίων, ἥλλασσεν ἵππους καὶ χωρὶς νὰ σταματᾶ ἐδῶ ἔφθανε τὸ β' βοάδν εἰς Λ. Βουργάς κλπ.

Οὐδεὶς λίθος εἰργασμένος ἀρχαιοπρεπῶς πλὴν τοῦ κιονοκράνου διὸ καὶ ὡς Βυζαντιακὴ κυρίως πόλις φαίνεται ὅτι ὑπόκειται. Εὑρέθησαν δῆμος νομίσματα ἀρχαῖα τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν αὐτοκρ. χρόνων.

[°]Ἐνθυμοῦνται καὶ ἀνὰ βάσεις εἰσιτοῦντεν ὅδοῦ ἀγούσης πρὸς Ἀϊ-Γιάννην—Τύμβον, τὴν δῆμον ἀκατοίτην καὶ φαντάζονται 4γώνους ὡς φανῶν φοράς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΗΛΙΟΝ

Τὸ τέμενος ἔσωθεν τετραπλεύρον τὸς πενταλιας γραμμὴ (πήγηντῆν αὐθιούσιν καὶ προειδοποιεῖν ιερούν καὶ προστακεῖς ἐσωτερικῆς αρμάτου πατεῖται τὴν κάτωψιν καθόσον ἄνευ πεσσῶν) πατημένει τὸν (ἀεγύστον) τροοῦλον ἐπὶ 5 ἐν δλφημιθολίων, εἰς ἡ πρόσθετος ὡς ἐκτογανθασταζοντα τὸν εὐθύγραμμον πρόσθιον (=θύμαι) τοῖχον—ἀντίστοιχον πρὸς τὸ ήμιθόλιον τοῦ Μιχράπ πιστοτέραν τὴν μίμησιν ^{Α.γ. Σοφίας διλίγον} (δηλ. δημος εἰς δουλικήν) παρὰ τὸ Σεληνὶ—ἄνεσις ἐστερικὴ—φῶς ὡσαύτως. Καὶ ἐδῶ 6 κίονες προστάσεως γρανίτου, χαλκόποδες· προτέτακται 2ον πρόστυλον καὶ αὐλὴ εὐρύνουσα ὡς πλευρικῶς φαίνεται ἐκτείνασα. Νοτιώτερον (ἐπὶ τῆς γραμμῆς) ὀλιγώτερον ὡρας ἐκπατέρωθεν τοῦ οἰκτροῦ χωριδίου Σαδερλῆ ὑπάρχουν 4 μικρούλοι τύμβοι, ὃν δὲ εἰς εἰναι μαχαιρωμένος ὀλίγον.

ΓΕΝΑ. BOYNAP-ΧΙΣΑΡ

Διερχόμενοι χέρσους ἡ θαμνοσκεπεῖς ἐκτάσεις καὶ δλίγα ωνά-
κια καὶ 1—2 χωρία παρ' αὐτὰ εὐνίδραπως, φθάνομεν εἰς Τένναν,
ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἡ μεγίστη πηγή, ἡς δσων εἰδον ἐν Θράκῃ. Ἡ πηγὴ
εἶναι δισχιδής, ἡς ὡν ἡ ἐτέρα τεχνητή, διὰ κίπου οἰκίας τινὸς διε-
ξηγμένη, ὥστε νὰ χρησιμεύῃ καὶ εἰς τερπνὴν παραμονήν, ἡ δὲ ἄλλη κι-
νεῖ τὸ ἔριουργεῖον τῶν ἀδελφῶν Παπαδοπούλων, τῶν σωσάντων τὴν Γέν-
νην ἀπὸ ἐκτοπισμοῦ. Ἀπέχει 21/2 πεσόπουν ὡρας δ' ἀμάξης ἐκ 40] Εκκλη-
σιῶν. Ἐνταῦθα ὑπάρχει μικρολάφυρον ἐκκλησίδιον Βυζαντινὸν τοῦ τύ-
που τῆς Καπνικαρέας ἡ Μοναστηράκιον (4 ρόδινοι πεσσοί, ἐψηλότατος
χρονίλλας) Γιαννούσιαν θεολογίαν σῆμα πληρούμενη.
Χρησιμὸν ἐπιτηρεῖται: Τὸ στερίνα μὲν εἰς τὸν παπούθην, σημ. Κίρρην Σιναίων, μὲν εἰς τὴν ίδιην τοῦ αὐτοῦ, Έλι 7/4
(αὐτὲς χρησιμότερα πιθανατ ἐγγατοῦνται), ἀγχιμέτειατος Παρθεν. Πρω-
τοπαρθενὸν λεγέμενος Χειρόδινος μεταφραστοῦ ζωοφύλακος (τρίγραμ)